

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐκπένδ. δραχμαὶ 100. Ἐξέ-
μνη δραχ. 55. Τρίμηνη δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου ροδόσι διατριμ. 50,
Αμερικῆς δολάρια 3. — Ἀγγλίας καὶ ὄλων ἐν γέ-
νει τῶν ἑλλῶν Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνοι ἀνάλογος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἂλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οὐοδμήνατος μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειο

Περίοδος Β'. — Τόμος 44ος

Ἀθήναι, 21 Ἀυγούστου 1937

Ἔτος 58ον. — Ἀριθ. 38

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΔΙΜΙΔΙΟΥ ΝΤΕΒΒ

σ' ἐκείνη τὴν πόλιν, δὲν θὰ μὰς μέ-
νουν παρὰ λίγες ὥρες γιὰ νὰ πάμε
στὴν Τέρβη, τὴν ἀγαπημένη μου Τέρ-
βη, ὅπου θὰ ξυθῶ νὰ ἰδῶ τοὺς γονεῖς
μου. Κι' αὐτὸ σὲ σὰς θὰ τὸ χρωστώ,
καλοὶ μου φίλοι. Καταλαβαίνετε λοι-
πὴν γιὰτὶ χαίρω τόσο πολὺ ;

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Ἄλλὰ βεβαίωνα πῶς αὐτὰ πιά ἦ-
ταν περασμένα-ξεχασμένα κι' ὑπό-
σχούταν πῶς ποτὲ στὸ ἔξῃς δὲν θὰ
μάλλωγαν, παρὰ θὰ ζού-
σαν σὰν καλοὶ κι' ἀγαπη-
μένοι φίλοι. Πρόσθεταν
μάάλιστα πῶς εἶχαν βαρε-
θεῖ τις διακοπὲς καὶ δὲν
ἔδλεπαν τὴν ὥρα νάρθη ὁ
Σεπτέμβρης γιὰ νὰ γυρί-
σουν στὸ Λύκειο καὶ νὰ
ξαναρχίσουν τὴν ὠραία μα-
θητικὴ ζωὴ.

Τὸ πρῶτ', οἱ Βραζιλιανεὶ
ξέβγαλαν τοὺς φίλους τους
καὶ τοὺς συνώδευσαν ὡς
ἓνα μεγάλο διάστημα πέρ'
ἀπὸ τὸ χωριό. Κι' ὅταν
τοὺς ἀποχαιρέτησαν γιὰ νὰ
γυρῖσουν στὴ βέλλα, τοὺς
εὐχρήθησαν μ' ὄλη τους
τὴν καρδιά :

— Καλὸ Σεπτέμβρη,
παιδιά ! Καλὴ ἀντάμωση !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

Πόθος, Ἄθος, Ἄραμι,
οἱ τρεῖς Σωματοφύλακες

Μιὰ ὥρα σχεδὸν οἱ τέσ-
σερις ταξιδιώτες περπάτη-
σαν χωρὶς νᾶνοιξοῦν τὸ στό-
μα τους. Συλλογίζονταν
τὴ χθεσιοδράδυνη πυρ-
καϊτῆ, τὸν κίνδυνον τῶν συμ-
μαθητῶν τους καὶ τὸ και-
νούργιον τους μικρὸ ἀνδρα-
γάθημα.

Ἄξαφνα ὁ Μάριος, κοι-
τάζοντας μπροστὰ του, φώ-
ναξε μὲ χαρὰ :

— Παιδιά ! νὰ τη ! νὰ
τη !

Κι' ἔδειχνε ἀντίκρου ἓνα
μέρος ὅπου φαίνονταν
μακριὰ καὶ ἀμυδρὰ μερι-
κὰ σπιτία.

— Ποιά, καλέ ; ἔκαμε ὁ Σκιζάνης.
— Φίλοι μου ! ἀποκρίθηκε ὁ Μά-
ριος, αὐτὸ ποὺ βλέπετε ἐκεῖ-πέρα εἴ-
ναι ἡ ἐπαρχία μου. Ἄμα φτάσουμε

— Ναι, ναι, ψιθύρισαν μὲ συγκίνη-
ση οἱ ἄλλοι.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

— Πῶς σὰς φαίνεται τὸ καινούργιον μου φόρεμα ; Ἐμένα
δὲν μ' ἐνθουσιάζει. . .

Ἀνεκρινώδη ἀπὸ τὴν Πριγκίπισσαν τῶν Παρισίων

— Ἄχ ! πόσο θὰ χα-
ροῦν ὁ πατέρας μου κι' ἡ
μητέρα μου ! πρόσθεσε ὁ
Μάριος μὲ δακρυσιμένα ἀπ'
τὴ συγκίνησή μάτια.

Ἄλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἦ-
ταν ἔτοιμοι νὰ κλάψουν.
Καὶ γιὰ νὰ τὸ προλάβῃ
αὐτὸ, ὁ Δουμποδάνος ἐφώ-
ναξε φαϊδρά :

— Ἔ, παιδιά ! ἀφήσατε
τώρα τις συγκινήσεις. Κι'
ἐμπρός ! βῆμα ταχύ !

Ἐτάχοναν τὸ βῆμα τους
καὶ σὲ μιὰ ὥρα ἔφτασαν στὴ
μικρὴ πόλιν ποὺ εἶχαν ἰδεῖ
ἀπὸ μακριὰ, καὶ ξεκουρά-
στηκαν σ' ἓνα ξενοδοχεῖο.
Ἐπειτα πάλι ξεκίνησαν,
γιὰ νὰ φθάσουν τὸ βράδυ
σὲ μιὰ ἄλλη μικρὴ πόλιν,
ὅπου εἶχαν σκοπὸ νὰ πε-
ράσουν τὴ νύχτα τους, γιὰ-
τί, καθὼς ξέρομε, δὲν ὁ-
δοιποροῦσαν νύχτα.

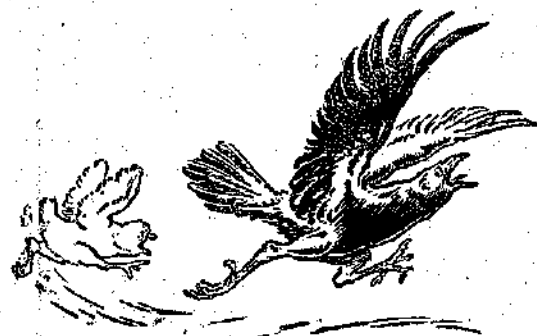
Περνοῦσαν τώρα μιὰ με-
γάλῃ πεδιάδα περιουκλω-
μένη ἀπὸ δάση πυκνά.

Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ ἦταν
ἀμπέλια καὶ καλόδες.

Ἐπειτα μπήκαν σ' ἓνα
δάσος, ὅπου ἔτρεχε ἓνα πο-
τάμι μὲ νερὰ καθαριότητα.

— Παιδιά, κολυμπάμε ;
ἐπρότεινε ὁ Δουμποδάνος.

Τὰ δέχθησαν πρόθυμα,
ἔβγαλαν τὰ ρούχα τους,
ἐκάθισαν λίγο νὰ ξειδρώ-
σουν κι' ὕστερα ἔπασαν στὸ
ποτάμι. Καλοὶ κολυμπη-
στὲς, πήγαν στὰ βαθιὰ,
κυνηγήθηκαν, ἐπαιζαν, καὶ

πλησιαίη, φοβήθηκε, παρ-
αμέρισε και τσακασε
φωνάζοντας : Κρά, κρά,
κρά ! τ' είν' αυτό ;
— Χά, χά, χά ! Έκα-
με ο Μυταράκης περ-
νώντας πέρα. Είδες τώ-
ρα, κύρ 'Αράπη, σε τί
μάς χρησιμοποιούν τὰ φτε-
ρά ; Είναι για την ύπε-
ράσπισή μας !

— Μπά ! σύ 'σουν,
καλέ ; είπε ο κόρακας

αναγουρίζοντας τροπιασμένος για τὸ φόβο του. Δὲ σε γνώρισα.

— Μὲ φοβήθηκες ὅμως και τσακασε, ἀποκρίθηκε ὁ Μυταράκης. Ἄν
δὲν εἶχα φτερά, και σὺ ἦσουν ἐχθρός, θὰ σ' ἔκανα ποτὲ νὰ φοβηθῆς ;

(Ἄκολουθεῖ)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ALEXANDRE ALANOF
και JACQUES CHRISTIAND

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Ὁ καθηγητὴς Μπάτλερ και ὁ Ἑρ-
ρίκος ἔκαναν ἀπὸ δέκα φορές χωρι-
στά ὁ καθένας τους τὸν λογαριασμὸ
ποιᾶ στιγμῆς πρέπει νὰ ξεκινήσουν :
Στὶς εἰκοσι τρεῖς ὥρ., σκρανταῖξ λε-
πτά, πενήνταδύο δευτερόλεπτα και
τρία δέκατα τοῦ δευτερόλεπτου (ὥρα
τῆς Γῆς) ἔπρεπε νὰ κατεβάσουν τὸν
μοχλὸ.

Ἐλπίσαν πὼς θὰ μπορούσαν για
μεγαλύτερη ἀκρίβεια νὰ βασισθοῦν
στὸ πέρασμα τοῦ Ἄρκτουρου ἀπὸ τὸ
Ζενίθ. Γιὰ κακὴ τους τύχη ὅμως, ὁ
οὐρανὸς ἦταν σκεπασμένος με σύννε-
φα και ἀστρα δὲν φαίνονταν καθό-
λου. Ἡ μοῖρα τους λοιπόν, ἢ ζωῆ
τους και τὸ μέλλον τους ἐξαρτᾶται
ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια τοῦ χρονόμετρου.

Κατὰ τὶς ἑνδεκα ὅμως τὸ βράδυ,
δηλ. στὶς 23 ὥρ., σηκώθηκε ἕνας δυ-
νατὸς ἀνεμος, ποὺ μέσα σὲ λίγα λε-
πτά ἐσάρωσε ὅλα τὰ σύννεφα.

— Νὰ ὁ ἀστὴρ τοῦ Βέγα, νὰ ἡ
Ἄδρα, φωνάζει ὁ καθηγητὴς Μπά-
τλερ ποὺ εἶναι ἐγκαταστημένος στὸ
τηλεσκόπιο.

Κι' ἀλήθεια, ὅλοι οἱ ἀστερισμοὶ
φαίνονται. Ὁ Ἑρρίκος τοῦ λέει.

— Πάρτε τὸν μεσημβρινό, και μό-
λις ὁ Ἄρκτουρος παρουσιασθῆ μες
στὸ φακό, μοῦ φωνάζετε «Πῶρ».

— Ναί, ναί, λέει ὁ καθηγητὴς
Μπάτλερ με ἀφηρημένο ὄφρος, γιατί
τὸν ἀπασχολεῖ ἡ ἐμφάνιση ἐνὸς νέου
ἀστρου με ἐξαιρετικὴ λάμψη ἀκρι-
βῶς πάνω ἀπὸ τὸν ἀστερισμὸ τῆς
Παρθένου, και χίλιες ἀπορίες γεννιοῦν-
ται ἀσὸ μυαλό του.

Ἡ ὥρα εἶναι εἰκοσιτρεῖς και τριάντα.
Ὁ Ἑρρίκος ἔχει τὴν ἐντύπωση ὅτι
ὁ καθηγητὴς κάθε ἄλλο κοιτάζει πα-

ρὰ ἐκεῖ ποὺ πρέπει, μα ἐπειδὴ ἐκεῖ-
νος εἶναι ὁ καθηγητὴς Μπάτλερ και
αὐτὸς εἶναι ἕνας νεαρὸς ἀστρονόμος
ἀγνωστος, δὲν τολμᾷ νὰ πῆ τίποτε.

Ὅσο ὅσον εἶναι βλέπη πὼς τὸ χρο-
νόμετρο ἔχει φθάσει στὶς εἰκοσιτρεῖς
και σαράντα δὲν βασιτέεται πιά και
παρακαλεῖ τὸν καθηγητὴ νὰ τοῦ δώ-
σῃ τὴν ἀδεια νὰ κοιτάξῃ και αὐτὸς
ἀπὸ τὸ τηλεσκόπιο.

«Πῶς, πῶς, λέει ὁ καθηγητὴς, εὐ-
χαρίστως, τί νομίζετε πὼς εἶναι ;
Ἐγὼ λέω πὼς εἶναι ἀστρὸ δευτέρου
μεγέθους...»

Τότε μόλις ἀντιλαμβάνεται ὁ Ἑρ-
ρίκος πὼς ὁ καθηγητὴς εἶχε ξεχάσει
ὀλίγε τὴν ἐντολὴ ποὺ τοῦ ἀνέθε-
σαν ἕνα λεπτὸ μόλις τοῦ μένει για
νὰ ἐξακριβώσῃ τὴ θέση τοῦ Ἄρκτου-
ρου, μα γιὰ τὴν κακὴ του τύχη ἐ-
κείνη τὴ στιγμῆ ἕνα περαστικὸ σύν-
νεφο σκεπάζει τὸ ἀστρὸ. Τότε ὄρμᾶ
και πάλι στὸν πῖνακα με τὰ κουμπιά
και βλέπει ὅτι τὸ χρονόμετρο δείχνει
εἰκοσιτρεῖς ὥρες, σαρανταῖξ λεπτά
και σαράντα δευτερόλεπτα. Δὲν μέ-
νουν πιά παρὰ δώδεκα δευτερόλεπτα
και τρία δέκατα.

Τὴ στιγμῆ ποὺ πιάνει τὸν μοχλὸ
για νὰ τὸν κατεβάσῃ, ὁ Ἑρρίκος κλεί-
νει τὰ μάτια, γιατί αἰσθάνεται πὼς θὰ
λιποθυμήσῃ.

Κι' ἀλήθεια, τὸ τράνταγμα ἀπὸ τὴν
ἐκρηξὴ ἦταν τούτη τὴ φορὰ ἀσυγκρί-
τως μεγαλύτερο ἀπὸ τὶς δύο ἄλλες.

Συνῆλθαν βέβαια οἱ ἐπιβάτες τῆς
βολίδας, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ὥ-
ρες, και ἔταν σηκώθηκαν ἦταν κατα-
μωλωπισμένοι και τοὺς πονούσαν ὅλα
τους τὰ μέλη. Ὁ Ἄρης ὅμως φαί-

νόταν σὸν ἕνας μεγάλος μαῦρος δι-
σκὸς στὸ φόντο τοῦ οὐρανοῦ ποὺ γι-
νόταν ὀλοένα και μικρότερος.

Ἡ ἔλξις τοῦ πλανῆτη δὲν ἔφθανε
πιά ὡς τὴ βολίδα τους, και ἐπειδὴ
δὲν ἔτρεχαν πιά με δική τους κινή-
τῆρι δύναμη ἀλλὰ ἔπεφταν στὸ κε-
νὸ, ἄρχισαν κιόλας νὰ αἰσθάνονται
τὶς συνέπειες.

Τὰ πόδια τους δὲν πατούσαν πιά
στερεὰ στὸ πάτωμα, δὲν μπορούσαν
πιά νὰ διευθύνουν τὶς κινήσεις τους.
Πότε πετάγονταν ἀπὸ τὸ ἕνα πλάγι
τῆς καμπίνας στὸ ἄλλο, πότε ἔμειναν
μετέωροι στὴ μέση. Και μαζί μ' ὅλα
αὐτὰ ποὺ τοὺς ἔκαναν τόσο νὰ ὀπο-
φέρουν, εἶχαν και τὴν ἀδιάκοπη ἀγω-
νία ἂν οἱ ὑπολογισμοὶ τους ἦταν σω-
στοί, ἂν εἶχαν ξεκινήσει τὴν ὥρα ποὺ
ἔπρεπε, ἂν θὰ ἔφθαναν ποτὲ στὴ Γῆ
και δὲν θὰ πέθαιναν ἀπὸ πείνα ἢ ἀπὸ
ἀσφυξία μέσα σ' αὐτὸ τὸ σιδερένιο
κούτι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Γῆ ! .. Γῆ ! ..

Ἐνενηντα μέρες μπορούν νὰ φα-
νοῦν ἀτελείωτες ἔταν εἶναι ἡμέρες ἀ-
ναμονῆς ὅταν ὅμως εἶναι ἐνενηντα
μέρες ἀγωνίας, τότε εἶναι ἀφόρητες !
Τρεῖς μῆνες δλόκληρους μέσα σὲ μιὰ
μικροσκοπικὴ καμπίνα, με τὴν ἀδιά-
κοπη ἐρώτηση : Θὰ φθάσουν στὴ Γῆ,
ἢ θὰ περάσουν ἀπὸ κοντὰ τῆς και
θὰ χαθοῦν μέσα στὸ ἀπειρο ;

Αὐτὴ τὴν μαρτυρικὴ ζωὴ πέρα-
σαν οἱ πέντε ἀστροναῦτες μέσα στοὺς
τρεῖς μῆνες ποὺ μεσολάβησαν ἀπὸ
τὴν ἀναχώρησή τους ἀπὸ τὸν Ἄρη.

Στὴ δυσφορία ποὺ τοὺς προκαλοῦ-
σε ἡ ἔλλειψη τῆς βαρύτητος, ποὺ ἦ-
ταν ἀδύνατο νὰ τὴν συνειθίσουν, ἤρ-
θε νὰ προστεθῇ ὕστερα ἀπὸ λίγον
καιρὸ τὸ μαρτύριο τῆς πείνας.

Πολλὴ γρήγορα οἱ πέντε ἐπιβάτες
ἀναγκάστηκαν νὰ περιορίσουν τὸ κα-
θημερινὸ τους μερίδιο τῆς τροφῆς.
Μιὰ βδομάδα μόλις μετὰ τὴν ἀναχώ-
ρησή τους ἀπὸ τὸν Ἄρη, δύο ἀπὸ
τοὺς πέντε εἶχαν ἀρρωστήσει και δὲν
σηκωνούνταν καθόλου ἀπὸ τὶς κουνέ-
τες τους : ὁ καθηγητὴς Μπάτλερ και
ὁ Βαρνάβας.

Ὁ Βαρνάβας ἀναισθέναζε κάθε τό-
σο, ποὺ νόμιζε κανεὶς ὅτι τοῦθγαίνε
ἡ ψυχὴ του. Τὴν πρώτη ἡμέρα ἦταν
ἀξέλυπτος. Τὴ δεύτερη ἔγινε ἐκ-
νευριστικός. Ἰστέρα κατάντησε φρι-
κτὸς και στὸ τέλος ἀνυπόφορος. Οἱ
βόγγοι του και οἱ ἀναστεναγμοὶ του
ἀντηχοῦσαν ὅλη ὥρα στὴ στενόχωρη
καμπίνα και δὲν ἤξερε κανεὶς ποῦ νὰ
πάῃ ἐπιτέλους νὰ χωθῆ ὥστε νὰ πά-
ψῃ πιά νὰ τοὺς ἀκούῃ.

Ἡ Καίτη, μέσα σὲ δύο μῆνες, εἶχε

ἀδυνατίσει σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε τὰ
φορέματά της τῆς κρέμουνταν ὡς τὰ
πόδια. Τὰ μάγουλά της εἶχαν γου-
δάσει και τὰ μάτια της φαίνονταν σὸν
νὰ εἶχαν μεγαλώσει σὲ σημεῖο ὑπερ-
βολικὸ.

Μὰ ὅτε ὁ Ἑρρίκος οὔτε ὁ Ἄν-
δρέας βρίσκονταν σὲ καλύτερο ση-
μεῖο. Ὁ ἕνας ὅμως με τὴν ἐπιθυμία
νὰ μὴ λυπήσῃ τὴν Καίτη και ὁ ἄλ-
λος με τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ξαναἰδῆ
τὴν Ἀντουανέττα, ἔβρισκαν τὴ δύνα-
μη νὰ ἐπιβάλλονται στὸν ἑαυτὸ τους
και νὰ μὴ δείχνουν πῶς ὑπέφερον
σωματικά.

Μολαταῦτα ὁ Ἑρρίκος δὲν αἰσθα-
νόταν τὴ δύναμη νὰ καθῆσῃ στὸ τη-
λεσκόπιο και νὰ παρατηρήσῃ τὸν
οὐρανὸ περισσότερο ἀπὸ λίγα λεπτά
τῆς ὥρας. Μόλις δοκίμαζε νὰ τὸ κά-
νῃ, τὸν ἔπιανε ζάλη και τὰ μάτια του
θάμπωναν. Ἔτσι, καθὼς ὁ κ. Μπά-
τλερ βρισκόταν κατὰκοιτος ἀπὸ τὶς
πρώτες κιόλας ἑβδομάδες, δὲν ὑπῆρχε
πιά κανένας στὴ βολίδα ἱκανὸς νὰ
κάνῃ τὶς παρατηρήσεις και τοὺς ὀπο-
λογισμοὺς ποὺ χρειαζόνταν για νὰ
μάθουν ἂν ἀκολουθοῦσαν τὸ σωστὸ
δρόμο και σὲ τί σημεῖο βρίσκονταν.

Τὴν ἑβδομηκοστὴ ἡμέρα τὸ ἡλεκ-
τρικὸ ἔσβυσε μέσα στὴν καμπίνα. Εὐ-
τυχῶς δὲν εἶχε πάθει τίποτε ὁ μωτέρ
γιατί οἱ μηχανές τοῦ ὀξυγόνου ἐξα-
κολουθοῦσαν νὰ λειτουργοῦν. Μὰ οἱ
δύο νέοι ἦσαν τόσο ἀδύνατοι ὥστε δὲν
μπορούσαν οὔτε καν νὰ κουνήσουν
τὰ χέρια τους, ὅχι νὰ διορθώσουν
τὴ βλάβη, ἔτσι οἱ ἐπιβάτες τῆς βολί-
δας ἦταν καταδικασμένοι στὸ ἀόλυ-
το σκοτάδι, ἴσως για πάντα.

Ἐβλεπαν τὸν ἥλιο και τὰ ἀστρα
νὰ λάμπουν σὸν διαμάντια στὸ μαῦ-
ρο φόντο τοῦ οὐρανοῦ, δὶχως νὰ τοὺς
φωτίζουν καθόλου. Μέσα στὶς παρα-
κρούσεις ποὺ τοὺς ἔπιαναν ὥρες-ὥρες,
μπερδεύαν τὶς λάμπεις τῶν ἀστρων
με τὴ λάμψη ποὺ σκάρπιζαν οἱ ἀριθ-
μοὶ τῶν διαφόρων μοχλῶν ποὺ ἦταν
ἀλειμμένοι με μιὰ φωσφοροῦχο ὀδία
για νὰ ξεχωρίζουν και μέσα στὸ σκο-
τάδι ἀκόμη.

Δὲν ἤξεραν πιά οὔτε ποῦ βρίσκον-
ταν, οὔτε ἀπὸ πόσον καιρὸ ἔπεφταν
ἔτσι μέσα στὸ διάστημα. Στὶς ὥρες
τοῦ πυρετοῦ ξεχνούσαν νὰ σημειώ-
νουν τὰ εἰκοσιτετράωρα, και τώρα δὲν
εἶχαν πιά κανένα μέσα για νὰ ὀπο-
λογίσουν τὸν χρόνο ποὺ πέρασε. Τὰ
λεπτὰ τοὺς φαίνονταν συχνὰ σὸν αἰῶ-
νες. Και ἄλλοτε πάλι περνοῦσαν ὥ-
ρες και τοὺς φαίνονταν πὼς ἦταν
στιγμῆς. Τὸ μόνο ποὺ τοὺς συγκρα-
τοῦσε ἀκόμη στὴ ζωὴ ἦταν ὁ χυμὸς
ἐκείνος ἀπὸ τὰ χόρτα τοῦ Ἄρη, ποὺ
εἶχαν φροντίσει νὰ τὸν ἀποθηκεύσουν

σὲ ἀρκετὴ ποσότητα. Μόλις ἔπιαν
λίγες γουλιές, ἡ δίψα ἔπαυε νὰ τοὺς
καίγῃ τὸν λαιμὸ και ἡ πείνα νὰ τοὺς
θερίζῃ τὰ σπλάχνα. Τὸ μυαλό τους
ξεκαθάριζε και τὰ μάτια τους ξεθάμ-
πωναν. Μὰ κι' αὐτὸν ἔπρεπε νὰ τὸν
μεταχειρίζονται με οἰκονομία γιατί
κινδύνευε νὰ σωθῆ.

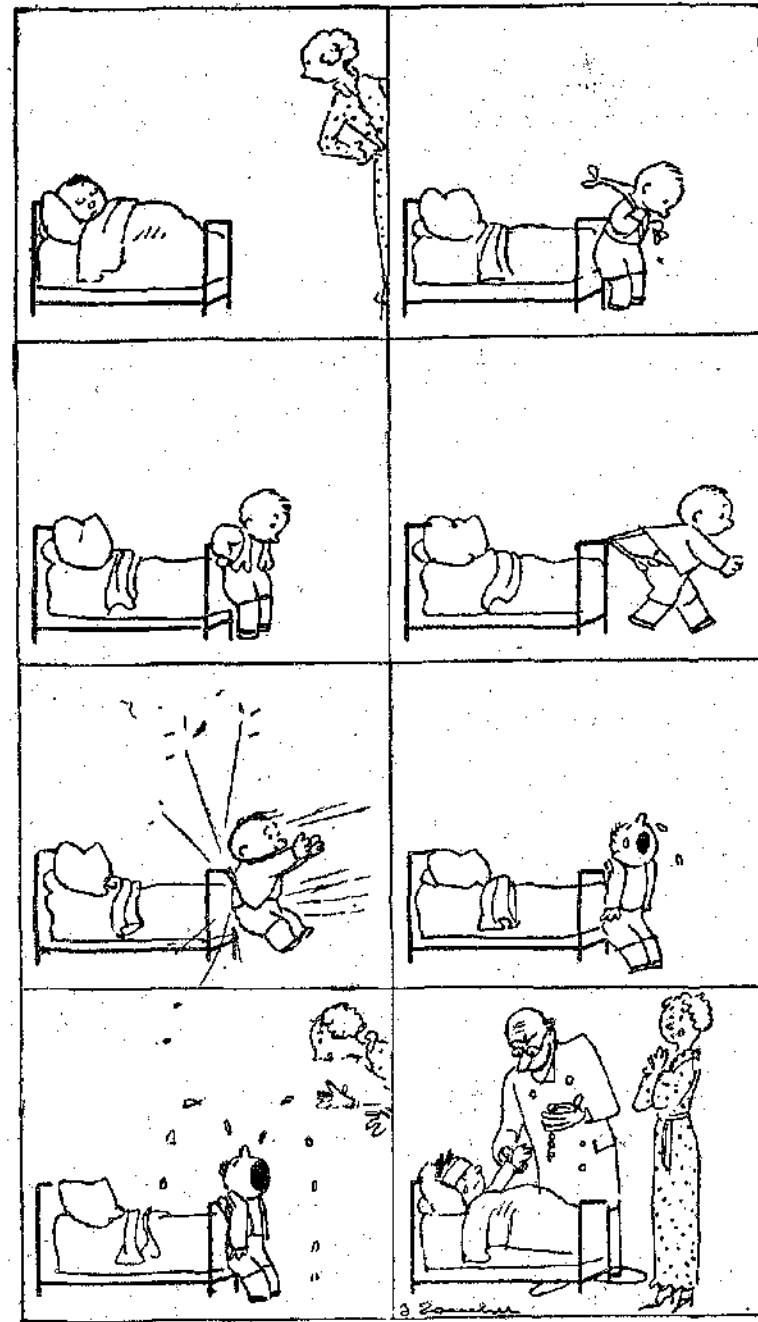
Ὁ Ἄνδρέας ἔβλεπε μες στὸν ὕπνο
ἔπου βρίσκονταν βυθισμένος ὅλα τὰ

μαχαίρια και τὰ φαλλίδια τοῦ κόσμου
νὰ τοῦ σχίζουν τὰ ἐντόσθια, ὅταν ἐξ-
πνῆσε ἀπότομα μουςκαμμένος στὸν
ἔβρωτο, σὸν νὰ εἶχε μείνει ὥρες ὀλό-
κληρες ἐκτεθειμένος στὴ βροχῆ.

Νοιώθοντας ἀφόρητους πόνους στὸ
στομάχι του ἔβαλε ὥστόσο ὀλη του
τὴ δύναμη για νὰ διώξῃ τοὺς βασαν-
ιστικὸς αὐτοὺς ἐφιάλτες.

(Τὸ τέλος στὸ ἐρχόμενο) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΖΟΥΛΑ

ΤΙ ΝΑ ΕΠΑΘΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ; ΑΣΤΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ 8 ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ Τοτός : — Βοήθεια ! .. — Ἡ μαμὰ : Ὁ, δυστυχία ! δὲν μπορείς
νὰ περπατήσης ; — Ὁ γιαιτός : Περίεργο ; τί νὰ ἔπαθε αὐτὸ τὸ παιδί ;

ραστικά τώρα βάβαια θά είσαι σηκωμένος*)
Θρησδομαστήν (κι' εγώ είμαι πολύ ευ-
 χαριστημένη σε συγγαίρω για τό λίαν κα-
 λώς ευχαριστώ πού θά φροντίσης και για
 τή διάδοσή μου) 'Αντί 'Ισράμ (έστειλα)
 πώς πάει τώρα τό μακλό ; ...) **Γκουόσταβ**
Φραϊλιχ κτλ. κτλ.
 Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά τήν 10
 Αιγούστου θάπαντήσω στό έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τού 23ου Διαγωνιστού Αδούων.
 Αί λύσεις τού φυλλαδίου τούτου δεκται μέχρι τής
 21 'Οκτωβρίου.

- 453. Δεξιγράφος**
 Τού σώματός μας μέλος
 Με τάφθρο του προφθέρω,
 Και δοξασμένο γέρο
 Τυφλό άκουώ στο τέλος.
 Χρως θεμης
- 454. Μεταγραμματισμός**
 Κάποιος τής Θήβας βασιλιάς
 'Αλλάζει τό κεφάλι,
 Και κάποιος άπ' τούς δάδεκα
 (Δέ λέω ποιούς) προβάλλει.
 Χοντροκέφαλος
- 455. Διπλούς 'Αναγραμματισμός**
 Μιά τής Σεργίας βασιλίσα
 'Αναγραμματισμένη
 Πώς είναι ή ίδια κλαίγεται
 Πολύ δυστυχισμένη.
 'Αλλά και πάλι τόνομα
 'Αν τ'αναγραμματίσης.
 Κοσμητικό μεγάφυλλο
 Φυτό θά σχηματίσης.
- 456. Παλαιόν Αίνιγμα**
 Τρεις με κρατούν όταν γεννώ,
 'Αλήθεια πρώτα πίνω
 Μαύρα τά κάνω τά παιδιά
 Και πίσω μου τάφνω.
 'Ανατέλλων 'Ηλιος
- 457. Κυβόλεξον κενυρμμένον και άνεστραμμένον.**
 * * * * * Είς τές κάτωθι φράσεις άνα-
 * * * * * γινώσκονται άνεστραμμένα
 * * * * * — άνά μία εις έκάστην — αι
 * * * * * τέσσαρες λέξεις αι όποιαι θά-
 ποτελέσουν τό Κυβόλεξον, όπου θάνα-
 γινώσκωνται όριζαντίας και καθέτως
 αι άυται.
 1.—Τιμαρώ ή Θέμης τούς δάδους.
 2.—'Ο έπιμηλής προβιάζεται με δέκα.
 3.—Αί έθνικαι δυνάμεις μές προ-
 σπίζουν.
 4.—Πονηρά μη λέγε μηδ' άκουε.
 'Αφανής 'Ηρωας
- 458. Κρυπτογραφικόν**
 128456728930 = Ραμ. αυτοκράτωρ.
 2348076 = Τριγική βασιλίσα.
 3160030 = Πόλις τής Εθρώπης.
 4298 = Κράτος τής 'Ασίας.
 52939 = Φυτόν.
 65280 = 'Απλανής.
 76530 = Νήσος τού Αιγαίου.
 812439 = Δέν εύλογείται.
 96030 = Γεωγραφικός όρος.
 0242980 = Νήσος τού Αιγαίου.
 Καμπρόν
- 459-461. 'Επανόρθωσις και Συμ-
 πλήρωσις φράσεων**
 1.—Κάν' όμνέττα . . .
 2.—'Ο Τρώς 'Ασίας . . .
 8.—Μιμού τούς κόνους . . .
 Λευκοπυργιώτης
- 462. Ακροστιχίς έξ 'Αντιθέτων**
 Νά εδρεθοδν άντίθετα τών κάτωθι
 λέξεων τοιαύτα,ώστε τά'δύετερα αύτών
 γράμματα νάποτελοδν περιφημον όρος.
 έναρξίς — κάμιστον — όρθόν — άσχημον
 — δειλία — νίκη.
 Δοξασμένο 'Ακρωτήρι

463. Μικτόν
 δε - αωω - αω - ταν - κ - ειει.
 Μουσικήτης 'Απόλλων

464. Γρίφος

3 σα Γη δδω υ ξα υ
 υ υ
 'Αρτανιάν

ΛΥΣΕΙΣ
 τών Πνευμ. 'Ασκήσεων τού φύλλ. 23

257. Καμέλια (κά, μέλι, α). — 258. Χίος-χός. — 259. Πύλη-λύπη — 260. 'Ο αύλος, ή αύλή. — 261.

262. ΤΣΕΧΟΣΛΟ-
 ΒΑΚΙΑ (σέβας, έλαια,
 Χίος, όβελιας, Λέσβος,
 Βολβία, 'Αλάσκα, Κα-
 βάλλια, κτλς). — 263-267.
 Διά τού Υ: τύπος, τύ-
 φος, τεύχος, δένυός,
 θαλος. — 268. 'Ο Α. ε-
 και 30 γραμματόσημα
 και 6 Β. 20 (80+10=
 40, 20+15=35). — 269. Μνήσθητί μου.
 Κύριε (μν εις θι, τί, μ' ου κυ, ροι αι).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

- Διά 1 έως 10 τό πολύ λέξις με άπλά στοι-
 χητα όρ. 6, τό ελάχιστον τμήμα. Πέραν τών 10
 λέξεων 60 λεπτά ή λέξις με παχία δέ στοιχεία
 όρ. 1 και με κεφαλαία όρ. 1, 50. 'Ο γουριστός
 στίχος όρ. 5. Οι μη συνδρομητα πληρώνουν τά
 διπλά. 'Η προπληρωμή είναι άπαραίτητη.
- [AZ' - 562]**
 Για τήν γιορτοδλα σου, Φοίβη, σοδ εδ-
 χομαι χρόνια πολλά κι' εύτυχισμένα.
 Σφουγγαράς
- [AZ' - 563]**
 Προκηρδσομεν διδραχμον μηνιατον
 διαγωνισμόν ήθροποιόν. Δίως: <'Αγχι-
 τήτους>, Πόστ Ρεσιάντ, Κέρκυρα.
 «ΑΡΤΗΤΗΤΟΙ»
- [AZ' - 564]**
 Καθ' όνους δ Κόμης 'Οπλιγκαντόν
 Κόνειροδεται νάποκαλύψη τών Σίλλεγ.
 Ευπνά έτοιμος νά πραγματοποιήση τά β-
 νεира του. Πόσον όμως τόν έμποδίζει ή
 (12-267) ! ! ! ! ! "Όσα δέ φτά-
 νει ή άλεποδ τά κάνει κρεμαστόαρια. — "Ό-
 σα δέ φτάνει δ Κόμης. . . ; ; "Απλούστα-
 τα ! ! ! ! ! [AZ' - 267] ! ! ! ! !
 'Υδραϊόπουλο, Θρησδομαστής
 [AZ' - 565]
- [AZ' - 566]**
 Για σας, μεγάλα Διαπλοσόπουλα. Με
 χαρά περιμένο γράμμα σας στη διεύ-
 θυνση: Χαρίκλειαν Κατι'ηνέστη, 'Αστρους
 52, 'Αθήνας.
 ΑΝΤΑΡΤΗΣ
- [AZ' - 567]**
 Α νδαλούζον, Κίτρινην 'Αράχνην, Γιατί,
 Α Γκλόριαν, 'Αγγορολογιότατον, Σαρ-
 πιδόνα, θερμά ευχαριστώ δλους σας για τή
 χαρά πού μου προσένευτε με τά εύγενικά
 σας γράμματα.
 Εδάννα
- [AZ' - 567]**
 Π ΡΟΣΟΧΗ Προκηρδσομε δέμνη δια-
 γωνισμό άνθήασης σταφρολέξων. Συμ-
 μεταχή διδραχμη. Βραδαια δδ έκλεκτά
 για τά όρσιότερα και δυσκολώτερα σταυ-
 ρόλεξα. Δικαίωμα προαιρετικό βραδευθέν-
 των νά έγγραφουδν στο 26λλογό μας. Περι-
 μένομε άπό δλους-ες 'Ιδίως: Πριγκ. τών
 δολλαρίων, 'Αγκάθι, Κύριον τού Ντάνοικη,
 Κόμητα 'Οπλιγκαντόν, Στέφανό τής Δέξης,
 Πριγκηπέσσα, Βλάση 'Αιθαλή, Διεύθυν-
 σις: Μαργαριταν Καμπράκη, Μαυρογένη
 18 Α. 'Αθήνας. «ΝΕΑΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ»

- [AZ' - 568]**
 Δ όφ αποχώρησέως τής 'Αντιπροδδρου
 και τής Γραμματίδης εκ τού Συλλό-
 γου μας αναλαμβάνει καθήκοντα γραμ-
 ματίδης ή Τριανταφυλλένια, ή όποια και
 εκτελεί καθήκοντα Ταρίου.
 Νεανική Δρασίς
- [AZ' - 569]**
 Μ ε μεγάλη χαρά αναγγέλλομεν ότι δ
 άγαπητός μας Σφουγγαράς αναλαμ-
 βάνει παθήκοντα άντιπροδδρου.
 «Νεανική Δρασίς»
- [AZ' - 570]**
 Ο Γκουόσταβ Φραϊλιχ, ή Αδύνα Μπα-
 ροβα και δ Γαλανός Ναυάρχος δια-
 γράφονται εκ τών μελών τού Συλλόγου,
 λόγω ίδικής των άπατηήσεως.
 «Νεανική Δρασίς»
- [AZ' - 571]**
 Η λέκτρα, Μαργαριτα, γιατί δέν άπαν-
 τήσατε; Δέξοθε, ή δχι; 'Απαντή-
 σατε με άγγελαία.
 «Νεανική Δρασίς»
- [AZ' - 572]**
 Μ ε μεγάλη μας χαρά δοχόμθα τις ά-
 γοπητές Χρσοδθμιν και Γαλαξειδιώ-
 τικο Καράδι, στο σύλλογό μας ως μέλη.
 «Νεανική Δρασίς»
- [AZ' - 573]**
 Ε μέλ, ή μηχανή σου έκανε θαδματα
 στο College. 'Η Ivette δέ φάνηκε ά-
 κόρη.
 Νινέττα
- [AZ' - 574]**
 Τ ρεβιόλν, πέρασα τέλεια. 'Ηταν ή Κλειώ
 κι' ή 'Αλίχη κι' οι λοιπές. Μόνο σο
 έλειπεσ άπ' τήν παρέα.
 Νινέττα
- [AZ' - 575]**
 Χ αϊρετώ δλους-ες. Κόμησα 'Οπλιγ-
 καντόν=Κλειώ Σδούγκου. Πρώτος κη-
 ραυός.
 Λογχοφόρος τής Βεργάλης
- [AZ' - 576]**
 Σ ίλλεγ, λάθος κάνεις. Είπα ότι σε γνω-
 ρίζω κι' δχι ότι θά σάποκαλώφω. 'Αφοδ
 όμως τό θέλεις . . . υποχωρώ ! Δέγασαι !
 'Ασυμμότης ! Θέλιξις κι' άλλους ; Νίκης
 Στέφανος = 'Ασυμμότης, Μαρία Στουαρτ
 = 'Ασυμμότη. . . "Υπαταγή ή Θάνα-
 τος" ! ! !
 Τό Μαρουδέλι ! ! !
 (ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΟΣ)
- [AZ' - 577]**
 Α νταλλάσσο Μικρά Μουσικά με δλους-
 ες. 'Απαντώ τάχιστα. Στείλτε πρώ-
 ται στη Δ/ση: Πέτρον 'Αγγελοδπουλον,
 Τερφιχώρης 6, Παλαιόν Φάληρον.
 Πρόμαχος τής 'Ελευθερίας
- [AZ' - 578]**
 Ζ ακυνθινούλα, πώς πέρασε στο Φάλη-
 ρο ; Με τό νέο νόμο έτοιμάζεται κι' δ
 Σπυράκης, Ε ;
 Χρσοδθμεις
- [AZ' - 579]**
 Σ υριανέ, πότε θάρθης στη Σύρο ; Θυμά-
 σαι τις κομητογραφικάς [AZ' - 461] —
 [AZ' - 469] . . . ; Τί γελοίας ! . . .
 'Υδραϊόπουλο.
- [AZ' - 580]**
 Υ δραϊόπουλο. . . χρόνια πολλά. Εβρη
 Καλλιθεάτις, ποία ή διεθνοσίς σου ;
 Θρησδομαστής
- [AZ' - 581]**
 Σ υριανέ, είσαι δ ΚωνσταντινίΔΗΣ
 και μάθε ότι είναι δόκαλο νά κρη-
 φθής άπόδτον : 'Υποπλοίαρχον Κρίστιαν
- [AZ' - 582]**
 Π ρωτομπαίνοντας στην κίνηον τής
 Διαπλοσέως, χαιρετώ δλους-ες.
 'Αντί 'Ισράμ, σε έβρω, είσαι ή Μ.
 Μι. Νά συνεχίσω ; 'Ορεοβία